

rikaya sığınan sanatçılardan biriydi. (W.Gropius, M.Nagy, Mies Van Der Rohe nin yanısıra). Bazı atelye ve okullarda eğitim denemeleri yaptıktan sonra. Yale Üniversitesine gelmiş ve oranın tutucu resim bölümünü allak bullak edip büyük bir reform yapmıştı.

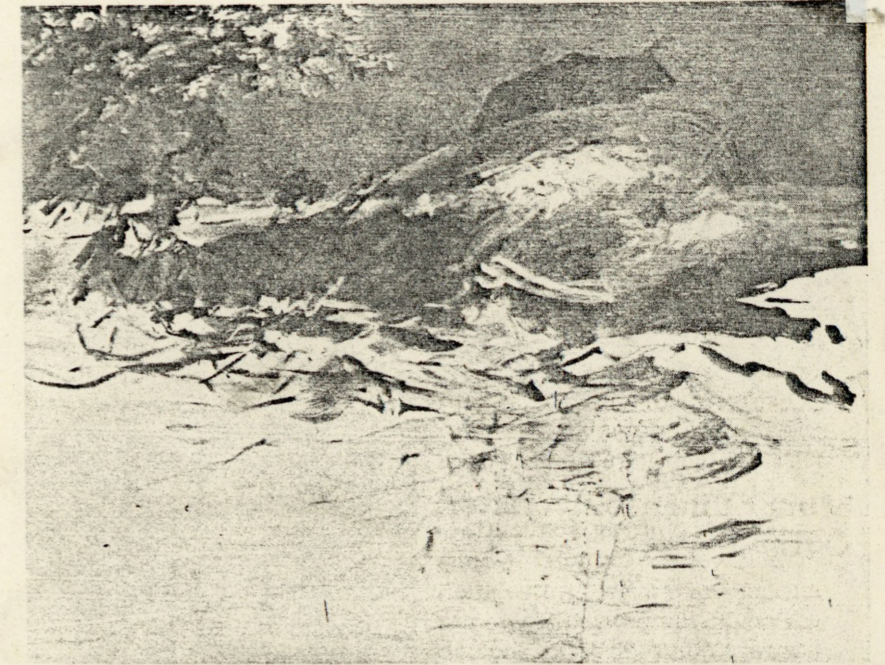
Çok önemli renk araştırmaları ve renkçi resimleri vardı. Renk dersleri son derece tutardı. Konu ettiğim dönemden sonra Amerikada oluşan renk-alan (color-field), geometrik-soyut (geometric-abstraction) akımlarının oluşmasına büyük katkıları oldu. Yaratıcılığın bütün temelini 'tasarımda' görürdü.

Bu arada 1938 de Amerikaya göçeden Hans Hoffman'ın yirminci yüzyılın gördüğü en önemli hocalardan biri olduğunu belirtmek gerekir. Hoffman'ın türk resminde de önemli imzası vardır. Bazı müstakil ressamların Kocamemi'lerin Ali Çelebi'lerin hocalığını yapmıştır. Katkıları hiç de küçümsenemez. Onun yalnızca bir kez okulunu ziyaret etmiştim.

S.Ç.— Son olarak türk resmi için söyleyeceklerinizi duyabilir miyiz?

Türk resmi ticari gelişme dönemini yaşıyor ve giderek içine kapanıyor. Ressamlar ve galeriler çoğalıyor ama dışa açılma yok. Tam tersi, yurt dışındaki ressamlar içeri açılıyorlar.

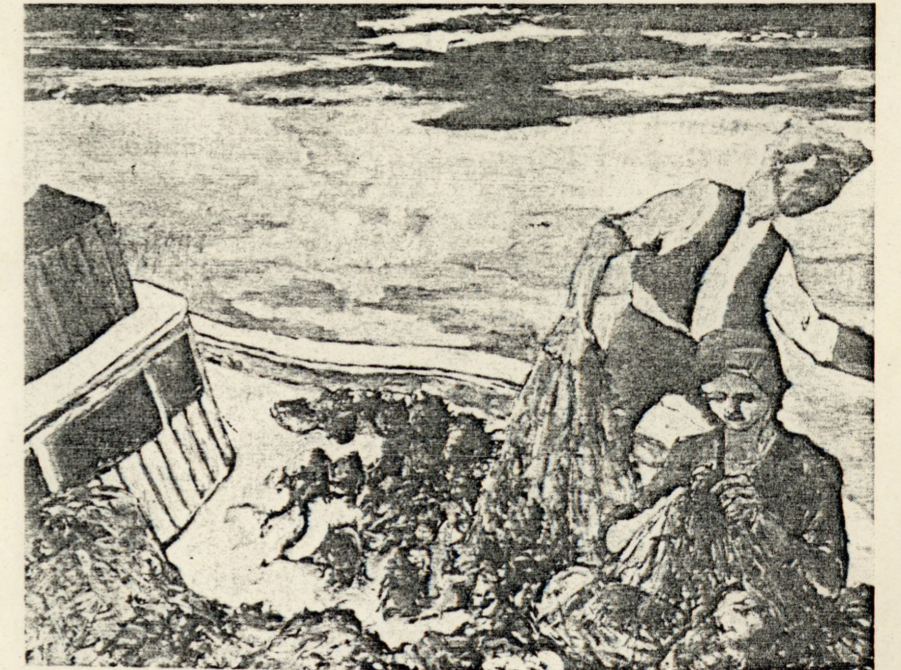
Bizim meslekle ilgili önemli bir gerçeğe değinmek gerekirse büyük aşlar büyük ustaların yanında büyük mutfaklarda pişer. Resim, heykel ve mimaride bu böyledir. Atatürk döneminde ve 1416 sayılı yasanın işlediği dönemlerde olduğu gibi çok yetenekli bazı genç sanatçıları olgunlaşmaları için iyi ortamlara yollamak gerekir. Ayrıca karşılıklı olarak yurt dışındaki nitelikli ustalar için, yurt içinde, kalıcı çalışma ortamları sağlamak gerekir. (Yine Atatürk döneminde olduğu gibi). Böylesi uluslararası sağlıklı bir alışveriş türk resmini çağdaşlaşma yolunda biryerlere getirebilir. Yoksa renkli dergi ve kitapları izlemek gereken dinamizmi sağla-

ÖZER KABAS — "Kayıkları iten ve göğün altında balık olan biziz. Ağaçlar denizlerin yasunu" 1986. Tuval üzerine yağlıboya. 114x140 cm.

maz, zaten sağlamıyor da. Türkiye'de otuz yıldır resim yapan usta ressamlar var, bunlar hala o galeri bu galeri dolaşıyorlar. Bu sanatçıları ve daha gençleri yurt dışında ülkeye ve kurumlara bağlı galerilerde sergilemek gerekir. Bu büyük bir ferahlama getirecektir. Ülkemizdeki denek taşları da artık aşındı. Son olarak şunu

söylemek istiyorum, profesyonel ressam ve heykeltıraşlara profesyonel çalışma mekânları sağlamak gerekir. Şimdiki durum Beyoğlu pavyonlarında kullanılan piyanolarla konser piyanisti yetiştirmeye benziyor. Paris belediyesinin sağladığı olanaklar dünyadaki bir sürü örneklerden biri olarak alınabilir.

ÖZER KABAS — "Iskorpit" 1986. Tuval üzerine yağlıboya. 114x140 cm.